

Бѣ отъ Отом. Нак. Законъ, тълкуванието на когото не виждамъ за нужно да приповтарямъ, както и да доказвамъ, че за Миларова не е било нужно да се намира на мѣстото на прѣстѣплението, за да се счита участвующъ въ него.

Четвъртото прѣстѣпление, за което съотвѣтствующий законъ е прѣдвиденъ въ обвинителний актъ, но обстоятелствата на което азъ вмѣкнахъ въ обвинителната си рѣчь, се състои въ друго едно още влизание въ споразумѣние и сплѣтни съ иностранна държава, неприятелски настроена къмъ нашата държава. По тоя начинъ прѣстѣпленията си оставатъ пакъ три. Касае се само да се признае, че издаването въ Румжния на бунтовнически вѣстници, на срѣдствата на Русскія въ Букурещъ посланникъ, съставлява и друго таквозъ прѣстѣпление. Обаче всичкитѣ тѣ ще бжджтъ прѣдмѣтъ на единъ и сжщъ въпросъ на въпростния листъ. И за всѣко едно отъ тия прѣстѣпления подлежащия подлѣжи на смъртно наказание. При това той играе ролята на главенъ виновникъ. Понататѣкъ нѣма защо да тълкуваме за моменти и обстоятелства, които намаляватъ вината, защото такива, спорѣдъ мене, отсѣжтсвуватъ, а наиротивъ има само увеличаващи вината, такива обстоятелства. Но, г-да сждии, ако вий считате такива обстоятелства непрѣменно за констатирани; ако мислите — което азъ ни най-малко не прѣдполагамъ, — че трѣбва извѣстно снисхождение къмъ участъта на подлежащия, то вий, спорѣдъ Отом. Наказ. Законъ, не сте самовластни да направите това снисхождение, защото чл. 47 отъ тоя законъ гласи: (Чете). «Само по особенъ царски указъ се замѣняватъ: смъртното наказание съ окови; оковитѣ съ поставяние въ крѣпость или врѣмененъ затворъ, съ врѣменно заточение».

Слѣдователно безъ да има единъ особенъ царски указъ, както се каза по-горѣ, и безъ да има въ тоя законникъ нѣкое распорѣждане, по никакъвъ начинъ не е позволено «да се прости, замѣни или смѣгчи едно наказание». Прѣстѣпнитѣ дѣяния, които навличатъ отговорность на Миларова прѣдъ закона, сж при това така много, така важни и увеличаващитѣ вината му обстоятелства сж въ такова число, щото едва ли може да се говори за едно снисхождение къмъ участъта на тоя подлежащъ. За да сърша окончателно съ обвинението на Миларова, азъ го поканвамъ, ако бжде той дѣйствително